



# Kauno Kovo 11-osios gimnazija

## DVYLIKA LAIPTELIŲ

### Vaikystės Kalėdos

2023 gruodis

Lengvai snyguriuoja. Prie kelio pūpso didelės baltos pusnys. Po kojomis gurgžda sniegas. Šaltukas griebia už bet kurios nepaslėptos kūno vietos. Iš burnos ir šnervių kyla garas. Iš visų gatvės namų kaminų tiesiai į žvaigždėtą dangų kyla dūmų stulpai. Suaugusieji po darbų skuba namo. Šiandien Kūčios... Bet garsiai apie tai kalbėti negalima. Gali išgirsti blogi dėdės. Ir švęsti galima tik tyliai, paslapčiomis.

Ir aš iš mokyklos skubu namo, nes namuose likusi prosenelė jau ruošiasi artėjančioms šventėms. Visi esame pasiskirstę darbais, niekas netinginauja. Prosenelė su mama ruošia maistą: silkė, žuvis, burokėlių mišrainė... Vyrai turi atnešti eglutę. Senelė tvarko namus, dengia stalą. Aš bėgu į tvartą atnešti šieno. Reikia padėti po staltiese. Tada visi vaikai imamės kūčiukų: prosenelė jau užminkiusi tešlą, mums telieka pridaryti mažučią tešlos gabalėlių, kurie tuoj pat šaunami į krosnį. Kol kūčiukai kepa, man tenka trinti aguonas, kol pasirodo pienas. Nuobodokas darbas, bet žinau, kad po to galėsim puošti eglutę. Tais laikais neturėjome daug žaisliukų, todėl ant eglės patekdavo ir saldiniai, kuriuos vėliau paslapčiomis suvalgydavo ir likdavo ant eglutės tik gražūs popierėliai. Eglutės puošimas būdavo pats smagiausias darbas, nes žinodavome, kad tuoj sėsime prie stalo. Moterys baigia tvarkytis virtuvėje, vyrai dar atneša malkų krosniai.

Uždegame žvakeles ant eglutės (girliandų neturėjome), susėdame prie stalo, prosenelė imdavo kalėdaitį, sukalbėdavo maldą, lauždavome kalėdaitį linkėdami pačių geriausių dalykų. Visą dieną būdavome nevalgę (pasninkas), todėl kuo greičiau norėdavome pradėti valgyti, ir, žinoma, kūčiukus, bet prieš tai reikėdavo paragauti dvylikos patiekalų po mažą kąšnelį. Ir pagaliau – kūčiukai, išmirkę

mano trintame aguonpienyje...

Kūčios būdavo ramios, bet su burtais. Visada traukdavome šiaudus. Manau, kad senelė stengėsi po staltiese padėti vienodai ilgus šiaudus, nes visi ištraukdavome ilgą gyvenimą. Vyresnės pusseserės bėgdavo į kiemą apglėbti tvoros statinių ar pagriebti malkų į glėbį. Jei porinis skaičius, šiais metais susiras porą...

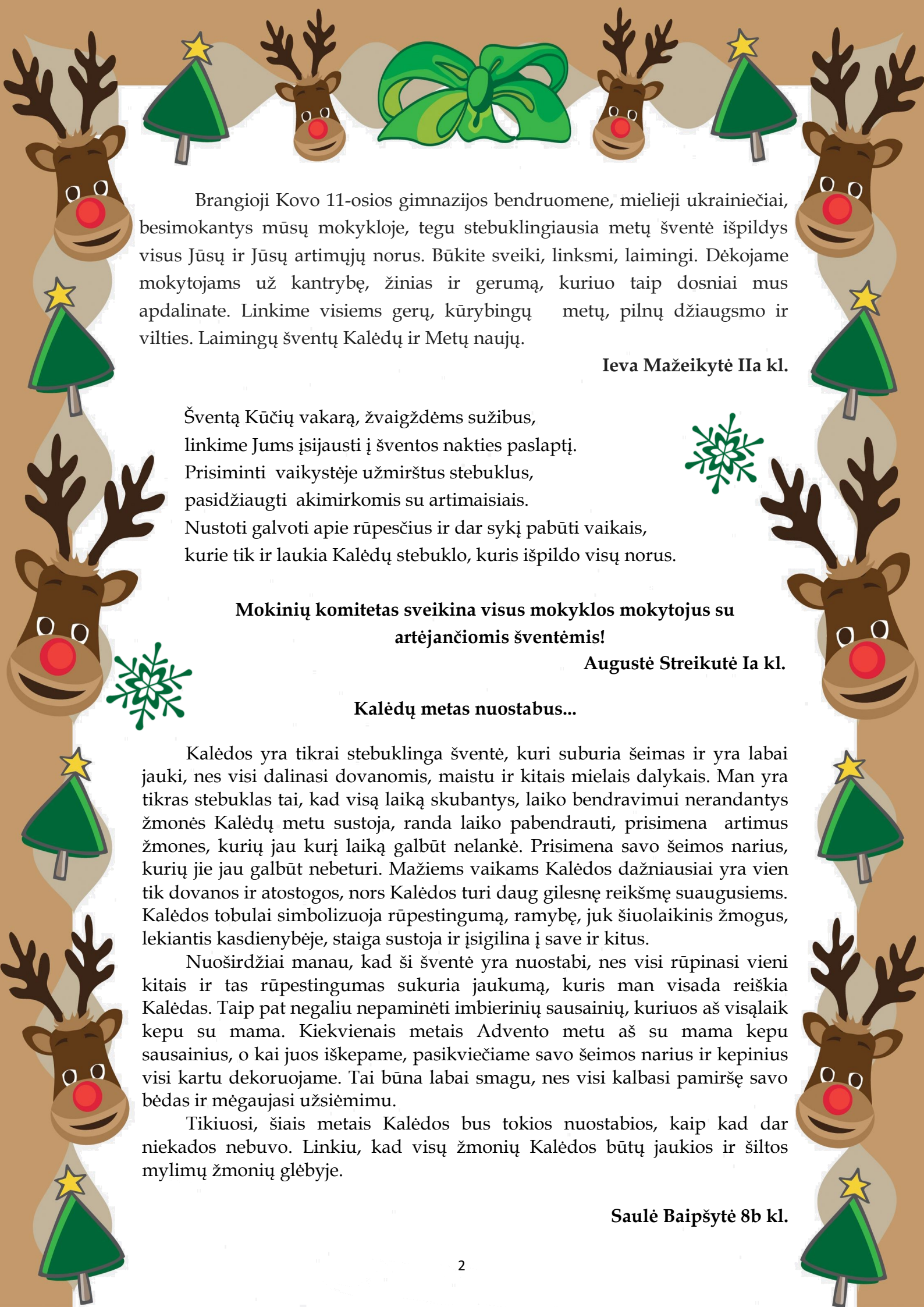
Kalėdinės dovanos būdavo kitą rytą, kaip vėl susėdavome prie jau gausensio Kalėdų stalo. Dovanas ruošdavome patys. Prosenelė visada ką nors kiekvienam numegzdavo: unikalias pirštines ar kepurę, megztinį ar liemenę, kojines ar šaliką. Senelė nemėgo megzti, tai siūdavo: tėvams dažniausiai patalų užvalkalus, vaikams vienetinius sijonus, kelnes, palaidines, sukneles, prijuostes... Tėvai pripirkdavo saldinių, mandarinų. Džiaugsmo būdavo daug daugiau nei dabar. Suaugusieji likdavo prie stalo, o mes, vaikai, lėkdavome į kiemą lipdyti sniego senių, čiuožinėti pačiūžomis ar rogutėmis nuo kalniuko.

Man turbūt labiausiai, kas yra įstrigę atmintin, tai bendrystė ruošiantis Kalėdoms, eglutės puošimas ir visos giminės susėdimas prie stalo. Ilgiuosi tokių Kalėdų.

Mielieji, tegul vaikystės kalėdiniai prisiminimai sušildo mūsų širdis. Švėskime gražiausias metų šventes su savo artimaisiais, linkėkime vienas kitam sėkmingų ateinančių metų. Tegul pildosi visi mūsų linkėjimai!

Gimnazijos Karlsonas





Brangioji Kovo 11-osios gimnazijos bendruomene, mielieji ukrainiečiai, besimokantys mūsų mokykloje, tegu stebuklingiausia metų šventė išpildys visus Jūsų ir Jūsų artimųjų norus. Būkite sveiki, linksmi, laimingi. Dėkojame mokytojams už kantrybę, žinias ir gerumą, kuriuo taip dosniai mus apdalinate. Linkime visiems gerų, kūrybingų metų, pilnų džiaugsmo ir vilties. Laimingų šventų Kalėdų ir Metų naujų.

Ieva Mažeikytė Ila kl.

Šventą Kūčių vakarą, žvaigždėms sužibus,  
linkime Jums įsijausti į šventos nakties paslaptį.  
Prisiminti vaikystėje užmirštus stebuklus,  
pasidžiaugti akimirkomis su artimaisiais.  
Nustoti galvoti apie rūpesčius ir dar sykį pabūti vaikais,  
kurie tik ir laukia Kalėdų stebuklo, kuris išpildo visų norus.

Mokinių komitetas sveikina visus mokyklos mokytojus su  
artėjančiomis šventėmis!

Augustė Streikutė Ia kl.

Kalėdų metas nuostabus...

Kalėdos yra tikrai stebuklinga šventė, kuri suburia šeimas ir yra labai jauki, nes visi dalinasi dovanomis, maistu ir kitais mielais dalykais. Man yra tikras stebuklas tai, kad visą laiką skubantys, laiko bendravimui nerandantys žmonės Kalėdų metu sustoja, randa laiko pabendrauti, prisimena artimus žmones, kurių jau kurį laiką galbūt nelankė. Prisimena savo šeimos narius, kurių jie jau galbūt nebeturi. Mažiems vaikams Kalėdos dažniausiai yra vien tik dovanos ir atostogos, nors Kalėdos turi daug gilesnę reikšmę suaugusiems. Kalėdos tobulai simbolizuoja rūpestingumą, ramybę, juk šiuolaikinis žmogus, lekiantis kasdienybėje, staiga sustoja ir įsigilina į save ir kitus.

Nuoširdžiai manau, kad ši šventė yra nuostabi, nes visi rūpinasi vieni kitais ir tas rūpestingumas sukuria jausmą, kuris man visada reiškia Kalėdas. Taip pat negaliu nepaminėti imbierinių sausainių, kuriuos aš visą laiką kepu su mama. Kiekvienais metais Advento metu aš su mama kepu sausainius, o kai juos iškepame, pasikviečiame savo šeimos narius ir kepinius visi kartu dekoruojame. Tai būna labai smagu, nes visi kalbasi pamiršę savo bėdas ir mėgaujasi užsiėmimu.

Tikiuosi, šiais metais Kalėdos bus tokios nuostabios, kaip kad dar niekadoms nebuvo. Linkiu, kad visų žmonių Kalėdos būtų jaukios ir šiltos mylimų žmonių glėbyje.

Saulė Baipšytė 8b kl.





# Kalėdos! Kalėdos!

## Senis besmegenis

Mes paimsim daug sniegelio  
Ir lipdysim sniego senį,  
Sniego senį besmegenį.  
Imsim morką ir giliukų,  
Ir kepurei kibiriuką.  
Dėsim juodas sageles,  
Iš šakų gražias rankas.  
Besmegenis bus dailus  
Ir suburs visus vaikus.

Matijus Macijauskas 3b kl.

## Snaigės ore

Snaigės sukasi ore,  
Baltos dovanos kieme.  
Baltos dovanos ir tirpios  
Ant nosytės man ištirpo.  
Šokime, vaikai, ratu,  
Kalėdos jau ne už kalnų.

Karolina Sabaliauskaitė  
3b kl.

## Žiemos džiaugsmas

Štai ir gruodis atskubėjo,  
Snaigės šoka baltą šokį.  
Prasidėjo jau žiema,  
Medžiai puošiasi šerkšnu.  
Ir Kalėdos jau artėja,  
Eglutes netrukus puošim,  
Džiaugiasi visa šeima,  
Linksma bus visiems kartu.

Jau elniukai pakinkyti  
Skriet ryškiu žvaigždžių keliu.  
Daug vaikų reiks aplankyti  
Su Kalėdų seneliu.

Ainaras Duncikas 3b kl.

## Žiema

Krito mažos snaigės  
Ant rudų laukų.  
Rudenėlis baigęs  
Žemėj jau šviesu!

Kuo daugiau sniegelio,  
Tuo labiau džiugu.  
Širdyje daug gėrio,  
Mums visiems smagu!

Puoš vaikai eglutę,  
Lauks jie dovanų,  
Nes laiškai rašyti  
Tik gerų vaikų!

Rusnė Radzevičiūtė 3b kl.

Mokytoja Dalia Varnaitė-Zagurskė





## Mano vaikystės Kalėdos

Visi laukiame gražiausios metų šventės – Kalėdų. O ar prisimename, kokia ši šventė buvo vaikystėje? Gimnazijos laikraščio redakcija pakvietė pasidalinti savo vaikystės kalėdiniais prisiminimais. O kad būtų lengviau, paruošė keletą klausimėlių:

1. Kada pradėdavote ruošti Kalėdoms?
2. Prisimenate, kokia buvo Jūsų eglutė, kokiais žaisliukais ją puošdavote?
3. Koks Kūčių – Kalėdų valgis Jums buvo skaniausias?
4. Ar rašydavote laiškus Kalėdų seneliui?
5. Ar Jus aplankydavo Kalėdų senelis? Dovanų atnešdavo jis ar rasdavote dovanas Kalėdų rytą po egle?
6. Gal prisimenate kokį tikrą kalėdinį stebuklą (įvykį, kurio kitaip paaiškinti neįmanoma)?
7. Kaip manote, ar labai pasikeitė Kalėdų tradicijos?

### Štai pluoštelis kalėdinių prisiminimų...



## Mano vaikystės Kalėdos

Kalėdoms pradėdavome ruošti jau gruodžio pradžioje, kai rašydavau Kalėdų seneliui laišką. Jį palikdavau ant stalo prie lango. Ryte mama pažadindavo ir vesdavosi į kiemą, kur „Kalėdų senelis“ paliko savo pėdas, eidamas pasiimti laišką. Vėliau su broliu labai laukdavome, kada tėvai namo parneš gyvą eglutę. Ją puošdavome stikliniais žaisliukais, lemputėmis, blizgiomis girliandomis. Prisimenu, kad lengvai virpėdavu rankas, nes bijodavau sukulti žaisliukus. Juk tas stiklas toks plonas! Kai papuošta eglutė ne tik džiugindavo akį, bet ir kutendavo nosį miško kvapu – tuomet namuose pasklisdavo Kalėdų dvasia. Tada sekė vakarienės planavimas. Su mama rašydavomės, ką gaminsime, kepsime, virsime, susidarydavome pirkinių sąrašus. Man skaniausias Kūčių valgis – marinuota silkė su svogūnais. Mama kažkaip stebuklingai skaniai ją gamina.

Po vakarienės eidavome į bažnyčią, tačiau kantrybės klausytis mišių trūkdavo. Grįžę namo skubėdavome į lovas, kad Kalėdų senelis galėtų kuo greičiau padėti dovanas po egle.

Kalėdų tradicijos keičiasi, tačiau jos kiekvienoje šeimoje savitos, kokias mes ir susikuriame. Dabar, kai pati esu mama, noriu, kad mano vaikas savo Kalėdas prisimintų taip jaukiai ir šiltai, kaip aš prisimenu savąsias.


Anglų kalbos mokytoja **Roberta Parulienė**






## Mano vaikystės Kalėdos

### 1. Kada pradėdavote ruošti Kalėdoms?




Pradėdavome ruošti savaitę prieš Kalėdas. Mama liepdavo labai kruopščiai iššveisti visus namus. Rašomojo stalo stalčiai turėjo būti sutvarkyti. Nei vieno saldainio popierėlio, kur nors pasiklydusio, negalėjo būti.

### 2. Prisimenate, kokia buvo Jūsų eglutė, kokiais žaisliukais ją puošdavote?




Tėtis su broliu visada parnešdavo didelę eglutę. Žinoma, ji buvo ta paprasta, kurios spygliukai greitai nukrisdavo. Kartais ir šakos kokios trūkdavo, bet tai netrukdė ją papuošti.

### 3. Koks Kūčių - Kalėdų valgis Jums buvo skaniausias?



Man visi mamos patiekalai labai patikdavo, bet kūčiukai ir kisielius... Hmmm skanumėlis.

### 4. Ar rašydavote laiškus Kalėdų seneliui?




O taip! Kažkada esu parašiusi Kalėdų seneliui į Kanadą. Žinoma, rašiau angliškai. Mano nuostabai, gavau iš jo atsakymą. Jis buvo parašytas lietuvių kalba.

### 5. Ar Jus aplankydavo Kalėdų senelis? Dovanų atnešdavo jis ar rasdavote dovanas Kalėdų rytą po egle?

Kiekvienu metais aplankydavo.


O kai pradėjau įtarinėti, kas tas Kalėdų senelis, tą naktį stengdavausi miegoti ten, kur buvo papuošta Kalėdų eglutė. Hm. Stengiausi nemiegoti, juk reikėjo pagauti tą „senelį“. Bet, žinoma, aš užmigdavau ir rytinį susierzinimą, kad nepagavau savo tėčio už rankos, pakeisdavo dovanų džiaugsmas.

### 6. Gal prisimenate kokį tikrą kalėdinį stebuklą (įvykį, kurio kitaip paaiškinti neįmanoma)?



Prisimenu. Visą vakarą stebėjau savo tėtį ir mamą. Kalėdinės eglutės iš akių nepaleidau. Jau sėdint prie stalo didelis vėjo gūsis atidarė balkono duris. Tai kas užkabino rankinį laikroduką ant eglutės šakos?

### 7. Kaip manote, ar labai pasikeitė Kalėdų tradicijos?



Mano namuose jos liko tokios kaip ir vaikystėje. Kalėdų džiaugsmas, namų tvarkymas ir puošimas, patiekalų gaminimas, vyro ir dukros zyzimas, kad jie jau nori valgyti, slaptas dovanų pakavimas ir dar slaptesnis jų padėjimas po eglute. Arba labai mėgstu mįslėmis nurodyti kelią, kur dovana yra paslėpta. Lai palaksto po namus artimieji. Žinoma, pati pasineriu į Kalėdinį šurmulį. Vis bandau nustverti vyrą, kada jis dovanėlę po eglute padės, o jei ir nepasiseka pričiupti, su dideliu džiaugsmu jas išpakuoju.

Anglų kalbos mokytoja  
Jolita Ramanauskienė





## Mano vaikystės Kalėdos

Kalėdos mano vaikystėje ir paauglystėje išlikusios kaip šventė, kuri palieka dvejopą skonį: ir gerą, ir blogą. Gerą, nes keitiesi dovanomis, o blogą, nes atrodo, kad visi skuba, turi milijoną darbų ir dėl to yra suirzę. Mokykloje pasiruošimas Kalėdoms prasidėdavo gruodį ir tikrai ne lapkritį, o namuose pasiruošimas vykdavo 1-2 dienos iki Kalėdų. Pati eglutė buvo puošiama šv. Kūčių dieną arba dieną prieš, tas laukimas, kada pagaliau atsiras eglė namie, būdavo ypatingas, papuošimai neįgrįsdavo, nes jie būdavo trumpą laiką, o kaip žinia – kuo trumpiau jie būna, tuo labiau vertini ir džiaugiesi.

Labai gerai atsimenu, kada tėvai nupirko sidabrinę eglę į namus, tuo metu tai buvo neįprasta, brangiau nei įprastos eglutės, bet kaip gražiai atrodydavo papuošta. Eglutė puošiama buvo senoviniais tėvų žaisliukais ir naujais, atrodydavo labai gražus miškas: senoviniai ir naujoviški. Tėvas, atsimenu, diriguodavo puošimui, aiškindavo, kur kokie žaisliukai gali kabėti ir kur ne (dideli apačioje, maži – viršuje).

Vienintelis skaniausias valgis per šv. Kūčias – kūčiukai, šlyžikai ir su kuo daugiau aguonpienio, beje, kaip ir dabar.

Laiškų Kalėdų seniui nerašydavau, bet visada ieškodavau dovanų namuose ir stengdavausi pagauti tėvus, kada jie padeda dovanas, galiu pasidžiaugti, kad tai man pavyko padaryti. Kadangi mūsų namuose

Kalėdų rytą žiūrėdavome dovanas, tai aš sugalvojau, kad miegosiu po šv. Kūčių vakarienės po egle, tiesiogine to žodžio prasme, tai taip ir pagavau tėvus dedant dovanas.

Tradicijos kažkiek pasikeitė, kažkiek išliko. Tikriausiai labiausiai jaučiama, kad žmonės pradeda puošti savo aplinką girliandomis, žaisliukais jau lapkričio mėnesį ir tas laukimas jau tampa nebe toks ypatingas, užsitęsęs. O kaip šeimose – tai jau jų pačių reikalas, bet kad keičiasi – faktas.

**Istorijos mokytojas  
Ignas Juškevičius**

### Kalėdų metas nuostabus

Vieną savaitę prieš Kalėdas, tą didžią šventę, mano mama sukasi kaip voverė rate. Visos namų puošmenos: užuolaidos, staltiesės ir staltiesėlės – išskalbtos, išbalintos, išlygintos. Namai kvepia pyragais, duonos gira, naminiu zuikiu, kepta žąsiena ir, žinoma, kūčiukais.

Mums su sese mama leidžia kočioti tešlos juosteles ir padalyti į gabaliukus. Kai kūčiukai kepa, mes su sese atliekame dar vieną svarbų darbą: blizginame šventinio pyrago plutą – saldintu vandeniu ją tepame.

Tyloje mes padengiame stalą. Mums su sese rūpi, kad ant stalo būtų dvylika patiekalų. Mama uždegą žvakę, Kalėdos jau čia pat...

**Samanta Puraitė 6b kl.**





## Mano vaiky tės Kalėdos

### 1. Kada pradėdavote ruo žtis Kalėdoms?

Visada prieš Kūčias pasipuo šdavome eglutę, o Kūčių išvakarėse mama pradėdavo ruo žti maistą.

### 2. Prisimenate, kokia buvo Jūsų eglutė, kokiais žaisliukais ją puo šdavote?

Kol buvau maža, puo šdavome tikrą eglutę, o vėliau dirbtinę. Kiekvienais metais ją puo šdavome žaisliukais, kurie kiekvienais metais būdavo skirtingų spalvų.

### 3. Koks Kūčių - Kalėdų valgis Jums buvo skaniausias?

Skaniausias valgis - kūčiukai, žuvis.

### 4. Ar rašydavote laiškus Kalėdų seneliui?

Simboliškai parašydavau.

### 5. Ar Jus aplankydavo Kalėdų senelis? Dovanų atnešdavo jis ar rasdavote dovanas Kalėdų rytą po eglę?

Visada aplankydavo. Kalėdų senelis atnešdavo dovanų, pirmą Kalėdų rytą rasdavau jas padėtas arba įmesdavo jas per balkoną.

### 6. Gal prisimenate kokį tikrą kalėdinį stebuklą (įvykį, kurio kitaip paaiškinti neįmanoma)?

Visas tas laikotarpis man būdavo kaip kažkoks stebuklas, kuris praeidavo ir vėl kitais metais būdavo laukiamas.

### 7. Kaip manote, ar labai pasikeitė Kalėdų tradicijos?

Kiek žinau, dabar žmonės žiūri, kiek dovanų gausi, o man ir mano

šeimai tai būdavo smagu, kad esame sveiki, būname kartu.

## Kūno kultūros mokytoja Rita Stagniūnaitė

### Mano Kalėdos

Per Kalėdas pas mane į namus buvo atvažiavusios pusseserės. Kalėdų vakaras buvo puikus. Laukiame Kalėdų senelio, ilgai žiūrėdamos per langą.

Ir vėliau jis atėjo. Iškart supratau, jog ten mano tėtis. Galėjau atpažinti iš balso ir iš to, kad tuo metu jo namie nebuvo. Eilėraščio nemokėjau... Bet dovanas gavau. Taip pat dovanas gavo mano pusseserė ir sesė.

Kai Kalėdų seneliui buvo laikas išeiti, jis sakė, kad skuba pas savo elnius, nes reikia aplankyti kitus namus. Tad mes su pusseserėmis ir sese nusprendėme jį sekti. Tačiau nespėjome Kalėdų senelio pasivyti, nes šis nuėjo už kiemo vartų. Ir grįžome namo. O vėliau ir tėtis grįžo namo. Tačiau jis neišsidavė, kad buvo persirengęs Kalėdų seneliu.

Apžiūrėjome dovanas ir ilgai kalbėjomės. Tai buvo puiki diena ir puikus vakaras.

Luka Piliponytė 6b kl.



## Mano vaikystės Kalėdos

### 1. Kada pradėdavote ruošti Kalėdoms?

Gražiausioms metų šventėms su šeima pradėdavome ruošti likus keletui dienų iki Kūčių.

### 2. Prisimenate, kokia buvo Jūsų eglutė, kokiais žaisliukais ją puošdavote?

Vaikystėje eglutę parnešdavo mano tėtis iš miško. Nors ne eglutę, o eglę, kuri būdavo su labai tankiomis šakomis ir viršūne, siekiančia lubas. Dabar net sunku įsivaizduoti, kaip tokios didelės gražuolės tilpdavo mažame bute. Eglutė būdavo papuošta įvairių spalvų stikliniais žaisliukais. Didžiausias džiaugsmas būdavo, kai įsijungdavo lempučių girlianda. Į jų mirgėjimą galėdavau žiūrėti valandų valandas.

### 3. Koks Kūčių - Kalėdų valgis Jums buvo skaniausias?

Skaniausias Kūčių maistas - kūčiukai su aguonpieniu ir mano močiutės kepti žuvies kotletukai. Džiaugiuosi, kad dar iki šiol galiu jų skoniu pasimėgauti. O Kalėdų tobuliausias derinys - kepta vištiena ir balta mišrainė.

### 4. Ar rašydavote laiškus Kalėdų seneliui?

Kalėdų seneliui laiškus rašiau

pradinėse klasėse.

### 5. Ar Jus aplankydavo Kalėdų senelis? Dovanų atnešdavo jis ar rasdavote dovanas Kalėdų rytą po eglę?

Žinoma, kad aplankydavo. Mūsų šeimos tradicija būdavo, kad mus Kalėdų senelis lankydavo po Kūčių vakarienės. Dovanas rasdavome po eglute arba už durų.

### 6. Gal prisimenate kokį tikrą kalėdinį stebuklą (įvykį, kurio kitaip paaiškinti neįmanoma)?

Iki šios dienos tikiu, kad Kūčių naktį žmonių kalba prakalba gyvuliukai. Ir jeigu taip kada nors atsitiks ir aš išgirsiu, drąsiai galėsiu sakyti, kad tai yra tikras stebuklas!

### 7. Kaip manote, ar labai pasikeitė Kalėdų tradicijos?

Manau, kad pasikeitė. Daugumai rūpi materialūs dalykai. Dabar retai sutiksime šeimą, kuri puoselėtų tikrąsias Kūčių ir Kalėdų tradicijas.

Specialioji pedagogė  
Sandra Arlauskienė





## Itin gabių vaikų programa 2023/2024

Mūsų gimnazijoje mokosi daug gabių mokinių. Kai kurie iš jų ypač gabūs ir protingi.

Siūlome perskaityti interviu su 3a klasės mokiniu Domantu Vasiliausku, kuris dalyvauja Kauno miesto savivaldybės iniciuotoje "Itin gabių vaikų programoje 2023/2024 m.m."

**1. Kaip jauteisi, kaip sužinojai, kad praėjęs du turus patekai Kauno mieste į Kauno miesto savivaldybės iniciuotą "Itin gabių vaikų programą"?**

Labai nustebau, nes nesitikėjau.

**2. Koks buvo pirmas išpūdis sudalyvavus užsiėmimuose?**

Netikėjau, kad bus taip įdomu ir įvairi veikla. Galvojau, kad eisime paskaitų klausytis.

**3. Kokia veikla įsiminė labiausiai?**

Įdomu buvo iširti vandens savybes. Kokie procesai vyksta, kai šaldomas vanduo ir užleidžiama skirtingo stiliaus muzika. Kokių formų snaigės susidaro nuo garsų bangos. Snaigės labai skirtingos. Kuo ramesnė muzika, tuo snaigės susidarė dailesnių formų.

Ir dar patiko ragauti vandens, kuriame įpilta įvairių priemonių. Stebėjome, kaip keitėsi vandens struktūra ir skonis.

**4. Ar laukiu užsiėmimų?**

Labai laukiu, nes nežinau, ko tikėtis.

**5. Kur vyksta užsiėmimai? Kiek trunka?**

Įvairiuose universitetuose. Trunka 1 val.30 min.

**6. Kur pritaikai įgytas patirtis?**




Savo gautomis žiniomis pasidalinu su tėvais, broliais, mokykloje su klasės draugais. Visada papasakoju mokytojai, kas įdomaus buvo.

## Parengė pradinių klasių mokytoja Inesa Matišonkienė







## Kalbų projektas

Kalbų projektas yra veikla pamokų metu ir po jų. Mūsų, aštuntokų, yra netgi 10 savanorių! Šiame projekte mes, vadovaujami anglų kalbos mokytojos Kristinos Chaladauskienės, angliškai kalbame su ukrainiečiais apie Lietuvos kultūrą, tradicijas ir apie pačią šalį. Mes apsiukeičiam informacija apie savo šalis.

Kaip ir sakiau, mes bendraujame su ukrainiečiais internetu. Tai yra iš tikrųjų smagi veikla, tu išgirsti apie jų gyvenimą tokiu sunkiu laiku. Beje, praeitą penktadienį turėjome su jais ir vėl susitikti, tačiau jie gavo pranešimą (sireną) ir turėjo slėptis slėptuvėje. Pirmas kartas buvo nevykęs, mūsų internetas buvo labai silpnas, mus kelis kartus „išmetė“ iš pokalbio. Galų gale pristatėme Lietuvą. Praeitą penktadienį aš turėjau kalbėti apie Lietuvos tradicinį maistą, pasirinkau cepelinus. Mūsų grupelė jau buvo

pasiruošusi bendrauti su ukrainiečiais, kai mūsų auklėtoja pasakė, kad negalima susisiekti dėl karo, vykstančio Ukrainoje. Manau, kad kitą kartą bus tikrai smagu, jeigu nekils jokių problemų dėl interneto ar garso. Tačiau svarbiausias dalykas, ko reikėtų vengti, yra jaudulys. Tai yra didžiausias priešas kalbant su kitais žmonėmis. Teks išmokti jį suvaldyti.

Apskritai šis projektas yra smagus ir pamokantis: tu gali gerinti savo anglų kalbos kalbėjimo įgūdžius ir įgauti drąsos. Aš šį projektą vertinu 10/10.

 **Benas Vedeckas 8b Kl.**  
 







## Grožis „Stiklo namuose“

Penktokai vyko į edukacinę ekskursiją. Ji vyko „Stiklo namuose“. Gidė papasakojo, kad stikliniai, spalvoti akmenėliai dedami į krosnelę ir „kepami“ 800 laipsnių temperatūroje visą parą. Stiklo gabaliukai sulimpa ir nebūna kampuoti ir smailūs. Jais dekoruojami įvairūs dirbiniai.

Ten buvo įvairiausių spalvotų akmenėlių ir išpjaustytų medžio gabalėlių. Mes pasirinkome kiekvienas po darbą ir klijavome, ką išsirinkome, ant stiklo.

Tam reikėjo didelio kruopštumo ir geros vaizduotės. Mums buvo smagu, nes kūrybiškai padirbėjome ir gerai praleidome laiką. Tikrai dar norėčiau padaryti tokių darbėlių. Kai pamačiau pavyzdžius, tai man maži, spalvoti gabalėliai priminė bažnyčių spalvotus, gražius langus. Norėčiau nuvažiuoti ten dar kartą.

Vytautė Vaznytė 5a kl.

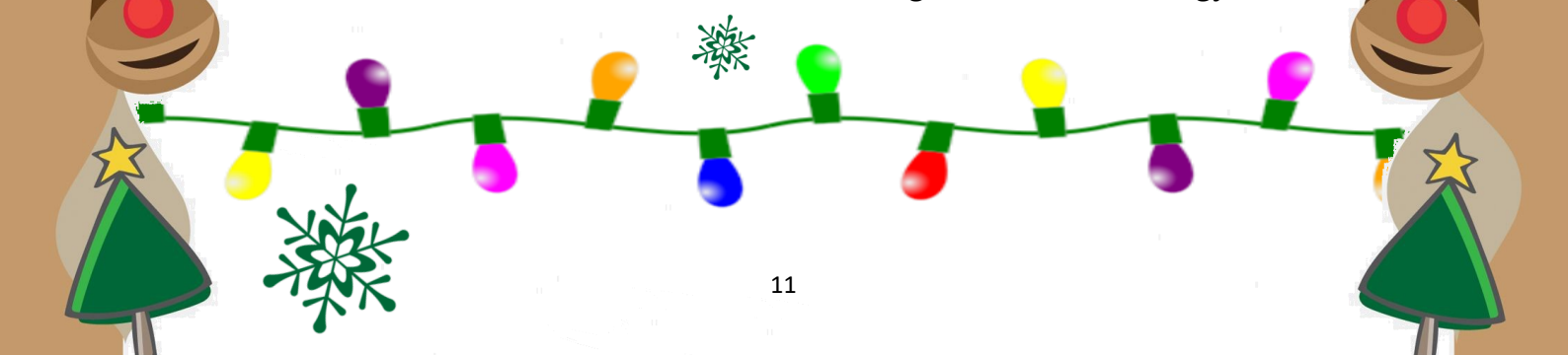
## Slaptas Čiurlionio raštas


Gimnazijos moksleiviai dalyvavo įvairiose edukacinėse programose. Mūsų 5a klasė vyko į Mikalojaus Konstantino Čiurlionio muziejų. Pirma mes sutikome gidę Gabrielę. Ji mus nuvedė prie įvairiausių M. K. Čiurlionio paveikslų.

Vienas iš jų pavadintas „Ramybe“. Tai sala su akimis. Kito pavadinimas - „Pilies pasaka“. Tai pilis su septyniais gyvenimo etapais. Šis paveikslas puošia mūsų literatūros vadovėlio viršelį. Taip pat buvo paveikslas „Draugystė“. Ten pavaizduotas žmogus, laikantis planetą arba saulę. Gidė sake, jog tai Čiurlionis, laikantis savo draugų gerą draugystę. Buvo dar paveikslų su zodiako ženklais. Čiurlionis sugalvojo po piešinį kiekvienam ženklui. Paveiksle „Miško muzika“ pavaizduotas miškas, medžiai kaip arfos stygos, o dar buvo ranka, braukianti per medžius lyg grojanti arfa. Po to mes spalvotomis kreidelėmis piešėme fantastinę planetą. Visų piešiniai buvo labai įdomūs.

Mūsų kelionė į praeitį pasibaigė, muziejus išpūdį paliko, metas sugrįžti į dabartį. O šiame muziejuje dar apsilankysime.

Ugnė Simėnaitė - Lingytė 5a kl.





## Angelų takais

Mikalojus Konstantinas Čiurlionis – žymus lietuvių kompozitorius, dailininkas, chorvedys, kultūros veikėjas. Čiurlionis vertinamas kaip žymiausias kada nors gyvenęs Lietuvos dailininkas ir kompozitorius. Beveik visi žinomi Čiurlionio dailės darbai, rankraščiai ir kiti kūriniai saugomi ir eksponuojami Nacionaliniame M. K. Čiurlionio dailės muziejuje Kaune.

Nuostabius dailininko kūrinius iš arti galėjo pamatyti ir tarytum pajauti dvyliktokai ir vienuoliktokai virtualios realybės filmo „Angelų takais“ dėka. Tai viena iš edukacinių programų, kuriose lankėsi gimnazijos moksleiviai. Šios naujos ir įkvėpiančios patirties laukė visi mokiniai. Virtualios realybės filmas „Angelų takais“ – žvilgsnis pro VR akinius į kitą pasaulį. Tame pasaulyje M. K. Čiurlionio paveikslai atneša malonią atgaivą, nusiramimą ir įkvėpimą. Tai 25 min. trunkanti kelionė po išspūdingiausius ir gražiausius menininko kūrinius

(„Ramybė“, „Angelėliai“, „Aukuras“, „Žinia“, „Angelas“ ir kt.) ir galimybė bent trumpai atsiriboti ir pabūti šviesoje. Šį filmą ir jo kūrybingumą įvertino ne tik dailininko gimtinė. Projektas sužavėjo 2018 m. Venecijos kino festivalio auditoriją, 2019 m. Jungtinėje Karalystėje pelnė prestižinį už pasiekimus mene ir technologijose skiriamą apdovanojimą „Lumen Prize for Art and Technology“. 2020 m. įvertintas „Sidabrine gerve“ už profesinę meistrystę.

VR filmas „Angelų takais“ paliko didelį įspūdį visiems gimnazistams. Pasibaigus seansui pradėjome dalytis savo nuomonėmis, kas nustebino, sužavėjo. Visų atsiliepimai buvo pilni komplimentų ir pasididžiavimo, kad Kaune egzistuoja tokia unikali ir įdomi patirtis, kurią turėtų patirti kiekvienas lietuvis, kiekvienas galėtų pajusti M. K. Čiurlionio dailės galią.

**Daiva Norvilaitė IVb kl.**

Laikraštį parengė: Karlsonas  
Mokytojos: Rita Sarapinienė, Lina Šakelytė,  
Inesa Matišonkienė, Jūratė Šukelienė, Dalia  
Varnaitė-Zagurskė  
Maketavo: Vakarė Ramanauskaitė ir  
Adomas Laurinaitis IIb klasė

